

پدر و پسر های مستطیل سبز

آر شا شکوری دروازه بان تیم ملی نوجوانان که فرزند مدافع سابق تیم ملی است

بهانه ای شد تا ضمن گپ و گفتی با هادی شکوری، مروری بر معروف ترین پدر و پسر های فوتبال ایران داشته باشیم

سید مصطفی صابری | روزنامه نگار

پرونده

چند روز قبل تیم ملی نوجوانان کشورمان باشکست مقابل ژاپن از راه یابی به فینال قهرمانی نوجوانان آسیا باز ماند، اما پیش از آن با برتری مقابل یمن، جوایز صعود به جام جهانی نوجوانان را در مسابقاتی که همزمان هم قهرمانی آسیا بود و هم انتخابی جام جهانی، گرفته بود. ستاره دیدار مقابل یمن، آر شا شکوری بود که دو پنالتی را با واکنش های دیدنی اش گرفت. بعد از این درخشش بود که مشخص شد آر شا، پسر هادی شکوری است. مدافعی که اوج دوران فوتبالیش در پاس تهران بود، بین سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷، زمانی که فقط ۲۳ تا ۲۵ سال داشت تعدادی بازی ملی هم انجام داد. در تیم های بزرگی حاضر بود و البته آن طور که باید حقش را از فوتبال نگرفت. حالا پسرش ستاره تیم ملی نوجوانان شده و با درخشش او بود که نوجوانان ما می توانند در انتظار حضور در جام جهانی نوجوانان و ارائه کیفیت بالایی شان به فوتبال دوستان دنیا باشند. این درخشش بهانه ای شد تا سراغ دیگر پدر و پسر های فوتبال ایران برویم و البته در کنارش گپی بزنیم با هادی شکوری، درباره مسیر موفقیت پسرش. با ما باشید.

زیر سایه سنگین سلطان

علی و محمد پروین

هر وقت صحبت از پدر و پسر های فوتبال ایران می شود اولین نامی که به ذهن خطور می کند، علی پروین است. فوق ستاره و نام برگی که جدا از توانمندی فنی، به دلیل اعتباری که در فوتبال ایران به خصوص باشگاه پرسپولیس دارد، جزو بزرگترین اسطوره های فوتبال ماحسوب می شود. محمد پروین بازیکن با استعدادی بود که می توانست سال ها بدرخشد، اما اهل تلاش نبود و فوتبال را جدی نمی گرفت. اوزیر سایه نام پدر قرار داشت و به رغم داشتن استعداد و جرقه های ناگهانی، چندان فوتبال را جدی نگرفت طوری که در حدود ۲۶ سالگی بی خیال بازی شد و بعد از آن هم رفت سراغ کسب و کار که البته بسیار پر حاشیه بود. برای بازیکنی که ۱۷ سالگی در پرسپولیس بازی کرده و ۲۰ سالگی به تیم ملی دعوت شده است، این خداحافظی زود هنگام نشان می دهد او از فوتبال لذت نمی برد و رفتار حرفه ای نداشت. جالب این که محمد پروین بعد از خداحافظی از فوتبال دیگر به عنوان کارشناس، پیش کسوت و... هم ظاهر نشد. نکته جالب ترین این که او هم سن و حید امیری است، وقتی محمد فوتبال را کنار گذاشت، وحید امیری تازه کمابیش مطرح شد. تفاوت تلاش شخصی و چهره شدن با استفاده از برند پدر این چامشخص می شود. حالا امیری در ۳۵ سالگی هنوز می در خشد و از محمد پروین لاقال خبر فوتبالی نداریم.

پسر دور از راه پدر

فرشاد و ماهان پیوس

فرشاد پیوس به معر فی نیاز ندارد؛ گلزنی که در سخت ترین و عجیب ترین روز های فوتبال م ظهور کرد، سال ها، مداوم آقای گل لیگ تهران شد، چون لیگ سراسری بر گزار نمی شد، بهترین بازیکن آسیا شد و اگر این روز ها بود، نمی شد قیمتی برای او تصور کرد. یک گلزن فطری که کاپیتان تیم ملی هم شد. ماهان پسر فرشاد مدتی تلاش کرد فوتبال لیست مطرحی شود، حتی زمان امیر قلعه نویی را همی استقلال شد، اما آن جابهم بازی به او نرسید تا این که از فوتبال کناره گیری و آکادمی ایجاد کرد.

آشیانه عقاب ها

احمد رضا و امیر عابدزاده

روز گاری که عابدزاده دروازه بان تیم ملی و پرسپولیس بود، پسرش را با خودش به ورزشگاه می آورد تا قبل از بازی و در حضور هواداران گرم کند. آن پسرک خیلی زود مثل پدرش دروازه بان شد. از ذخیره های پرسپولیس و راه آهن سراغ تیم های خارجی رفت و آن قدر ممارست داشت تا زمان اسکوچیچ به تیم ملی هم رسید و اگر پای بازگشت

کی روش در میان نبود شاید امیر عابدزاده مثل پدرش می توانست سن غربان تیم ملی در جام جهانی باشد؛ به خصوص وقتی بیرانوند مصدوم شد و حسینی هم مقابل انگلستان انواع و اقسام گل ها را دریافت کرد. امیر استعداد، کاریزما و روحیه شوخ و شنگ پدر را ندارد، اما با این همه فوتبال لیست حرفه ای و بی حاشیه ای است که سال ها در لیگ دوم اسپانیا دوام آورد، اما هرگز به لالیگا نرسید.

پدر و پسر جنتلمن

ناصر و آتیلا حجازی

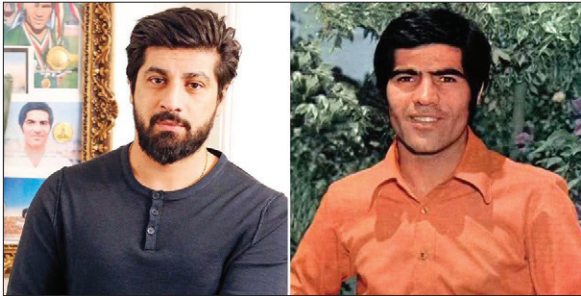
ناصر حجازی ستاره بزرگ فوتبال ما بود که با بی مهری زیاد ناچار شد در اوج و زمانی که فقط ۲۸ سال داشت از فوتبال ملی کنار برود. سال ها بعد راهی هند و بنگلادش شد. روز های تلخی را با بی پولی دنبال باشگاه در این دو کشور سپری کرد؛ در حالی که روز گاری منچستر انگلستان خواهان او بود. حجازی یک جنتلمن واقعی و خوش تیپ بود که حتی

هواداران تیم رقیب هم به او احترام می گذاشتند. پسرش آتیلا هم هر چند در فوتبال چندان موفق نبود و خیلی زود از دنیای حرفه ای کنار رفت، اما مثل پدر خوش تیپ، خوش اخلاق، بی حاشیه و جنتلمن بود. آتیلا هم برای مربیگری و تیم داشتن مثل پدر دنبال زد و بند و منچستر انگلستان خواهان او بود. حجازی یک جنتلمن واقعی و خوش تیپ بود که حتی

بدشانشی های پسر

ابراهیم و اردلان آشتیانی

مدافع راست با شخصیت و تحصیلات ده تیم ملی و پرسپولیس که ۲۹ سالگی از تیم ملی خداحافظی کرد یک پسر به نام اردلان داشت که او هم مثل پدر دفاع راست بود. اردلان بازیکن گریز پا و فعالی بود که می توانست لب خط تیم حریف را آزار دهد، اما از بد روزگار دوبار باط صلیبی پاره کرد و فرصت مطرح شدن را به دلیل مصدومیت های پیاپی پیدا نکرد. اردلان هم مثل پدر بی حاشیه بود.

تکنیکی ها

حسن و پیام صادقیان

حسن صادقیان یکی از فوتبالیست های تکنیکی کشورمان بود که به دلیل یک تکل خشن خانه نشین شد و گویا به دلیل عوارض همان اتفاق که شامل مشکلات نخاعی هم می شد، فوت کرد. پسرش پیام هم مثل پدر تکنیکی بود، اما او هم چندان دوران فوتبال طولانی نداشت. وقتی در ۲۲ سالگی با پرسپولیس درخشید همه تصور کردند سال ها شاهد هنر نمایی او خواهند بود، اما وقتی توسط کی روش برای حضور در جام جهانی ۲۰۱۴ به تیم ملی دعوت نشد، حاشیه هایش شروع شد؛ بعد هم که یک محرومیت عجیب به دلیل اعتراض به داور در بازگشت موفق نبود و بعد از چند جابه جایی در تیم های داخلی و خارجی، به دلیل راه اندازی سایت شرط بندی به صورت مادام العمر در ۲۷ سالگی از فوتبال محروم شد تا حسرت یک بازیکن تکنیکی و باهوش بر دل فوتبال ایران بماند.

و دیگر موارد...

به این فهرست می شد نام های بزرگ دیگری را اضافه کرد؛ به طور مثال اگر سراغ خارجی ها می رفتیم خانواده مالدینی ها که سه نسل فوق ستاره و مربی داشتند جزو اولین انتخاب ها بود یا یوهان و یوردی کرایف،

همین طور پیتر و کسپر اشمایکل که هر دو دروازه بان تیم ملی دانمارک بودند. سرخیو کنسیساو مربی پورتو همین حالا مربی پسرش است که ذخیره تیم است. از داخلی ها می شد به آندرانیک و آلکو اسکندریان، عزت علی جان ملکی و علی و ایرج دانایی فرد اشاره کرد و اگر رابطه پدر و فرزندی لحاظ می شد ناصر و آتوسا حجازی یا نصرت و مریم

ایراندوست می توانستند به این فهرست اضافه شوند. نکته مهم فارغ از همه این ها، این است که هر چند پدر های فوتبال لیست، راه موفقیت فرزندان را هموار می کنند، اما از جایی به بعد خارج شدن از زیر سایه نام پدر و توقع زیادی که ناشی از مقایسه است به فرزند چنان فشار می آورد که نمی تواند عملکرد موفقیت داشته باشد. اتفاقی که امیدواریم شامل آر شا شکوری نشود و او را سال ها بدرخشش هایش به یاد بیاوریم؛ نه نام پدر.

مورد خاص سپهر

سیاوش و سپهر حیدری

این پدر و پسر مورد خاص این فهرست هستند؛ چون پسر از پدر مشهور تر است. سیاوش حیدری ابتدا با سپاهان وارد فوتبال ایران شد، اما در سال ۵۲ به ذوب آهن رفت و با این تیم در لیگ تخت جمشید درخشید. او در یکی از بازی های آن فصل مقابل ماشین سازی تبریز ۴ گل زد که تا چند سال قبل در تاریخ ذوب آهن رکورد بود. سپهر هم فوتبال خود را از ذوب آهن شروع کرد و با این تیم به شهرت رسید، اما در پرسپولیس با زدن گل قهرمانی سرخ پوشان در دقیقه ۹۶ به سپاهان به محبوبیتی بی نظیر رسید و در دوره مربیگری دایی، کاپیتان این تیم هم شد.

رمز موفقیت «آر شا»

تکیه نکردن به من است

گفت و گویا «هادی شکوری» مدافع سابق تیم ملی که پسرش با مهار ۲ پنالتی، سند صعود تیم ملی نوجوانان ایران به جام جهانی را امضا کرد

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

کار صعود تیم ملی نوجوانان ایران به جام جهانی به ضربات پنالتی کشید. تیم ملی کشورمان روبه روی یمن، یک ضربه پنالتی را از دست داد، اما دو واکنش استثنایی «آر شا شکوری» سند صعود به جام جهانی نوجوانان را امضا کرد. «آر شا»، پسر هادی شکوری است که همه او را با سال های بازی برای استقلال، پاس و تیم ملی به یاد می آورند. در گفت و گویا «هادی شکوری» از موفقیت پدر و پسر های فوتبالی پرسیدیم.

○ روی تفکرات حرفه ای پسرم کار کردم

«شکوری» درباره این که بسیاری از پسر های فوتبالیست های سرشناس، ناموفق بودند، می گوید: «من سعی کردم اتفاق هایی که برای دیگر بازیکن هایی که پدرشان فوتبالیست بودند، افتاده، برای آر شا نیفتد و یک سری مسائل را رعایت کنم. بیشتر سعی کردم روی رفتار و تفکرات حرفه ای بودنش کار کنم. از همه مهم تر، این که سعی کردم «آر شا» از کودکی روی پای خودش بایستد و به خودش تکیه کند. من در این سال ها از نزدیک شاهد بودم که خیلی زحمت کشید و کاملاً به این موضوع واقف بود که اگر قرار باشد به من تکیه کند، نمی تواند یک فوتبالیست خوب شود. به نظر من چون این نکته مهم را فهمید و درک کرد، موفق شد. البته من هم سعی کردم خیلی پیگیرش نباشم. حتی بسیاری از اهالی فوتبال تا قبل از همین مسابقات اخیر، خبر نداشتند که آر شا پسر من است. من خودم سعی کرده بودم که این اتفاق نیفتد و تحت پوشش اسم من نباشد که به او و توانمندی هایش توجه شود. به همین دلیل فکر می کنم که خدا را شکر تلاش هایش نتیجه داد».

○ برادرم مشوق او برای دروازه بان شدن بود

به «هادی شکوری» می گویم که شما مدافع بودید و پسران دروازه بان شد. او می گوید: «آر شا از ۱۲ سالگی، فوتبال حرفه ای را شروع کرد و پشتکار خیلی زیادی داشت و خیلی زحمت کشید. واقعیت این است که اوایل پسرم هافبک وسط بازی می کرد، اما به واسطه این که با چند دروازه بان رفت و آمد داشتیم، به دروازه بانی علاقه مند شد و خوب هم پیشرفت کرد و یکی از برادر های من که دروازه بان بود، مشوق او شد. به نظر من هم، انتخاب خوبی بود. خدا را شکر که عضو کوچکی از جامعه فوتبال است و توانست حماسه ای را خلق کند».

○ تمام پدر و پسر های فوتبالی محترم بودند اما...

«به نظر من، تنها جایی که انسان ها با تمام وجود و قلب شان آرزو می کنند و دوست دارند که یک نفر را بالاتر از خودشان ببینند، در مقام پدر و پرسی است». این پیش کسوت فوتبالی ادامه می دهد: «هر پدری دوست دارد پسرش را از خودش بالاتر ببیند و من خودم از این موفقیت پسرم خیلی خوشحالم و امیدوارم که تداوم داشته باشد. تمام پدر و پسر های فوتبالی محترم بودند، اما بعضی ها یک مقدار راه هایشان را اشتباه رفتند و به نتیجه نرسیدند».

○ می دانستم حداقل ۲ پنالتی را می گیرد

او در بازی تیم ملی مقابل یمن، دو پنالتی را مهار کرد که ویدئوی یکی از آن ها در شبکه های اجتماعی پر باز دید شد. آر شا در آن ویدئو، مهاجم حریف را فریب داد و ناگهان با تغییر مسیر پریدنش، موفق به مهار توپ شد. پدرش در همین باره می گوید: «واقعیت این است که او در چند سال اخیر، برای مهار ضربات پنالتی تلاش زیادی می کرد و سابقه گرفتن پنالتی هم زیاد داشته است. می دانستم که خوب پنالتی می گیرد، چون با او کار کرده و از نزدیک دیده بودم. آر شا بسیار باهوش است و قبل از زدن ضربات پنالتی می دانستم که حداقل دو ضربه را می گیرد، هر چند استرس زیادی داشت. خدا را شکر این تلاش ها آن جایی که باید به کارش آمد و درخشید».

○ چند پیشنهاد خارجی دارد که هنوز خودش خبر ندارد

«شکوری» درباره آینده «آر شا» می گوید: «من خیلی با او صحبت کردم، ولی این برهه زمانی و این شرایط سنی که در آن قرار دارد، خیلی حساس است. من تلاش کردم تجربیاتم را به او آموزش بدهم و به او بگویم که جنبه خیلی از مسائل را داشته باشد که خدا را شکر تا الان داشته و به نظرم تازه اول راه است. هر چند به دلیل درخشش در این دوره از مسابقات، چند پیشنهاد لیگ برتری خوب و سه پیشنهاد خارجی هم دارد که به خودش نگفتم، چون هنوز برنگشته است. بعد از چند روز استراحت باید بنشینم و با او هم فکری کنم که ان شاء... بتوانیم یک تصمیم خوب برای آینده بگیریم».